

anbefalede jeg her i Tinget overfor Marine-ministeren et Andragende fra det vestlige Distrikts Lodsförening om, at Staten vilde ordne Lodsernes Pensionsforhold, som syntes at være ret uheldige. Forholdet er det, at de have en Pensionskasse, hvortil de svare 4 pCt., og det giver omtrent 500 Kr. om Aaret i Pension. Lodserne tilbød nu at svare 8 pCt., naar saa Staten vilde ordne deres Pensionsforhold i Overensstemmelse med de gældende Regler, men den højtærede Minister har svaret, at man ikke kunde imødekomme Lodsernes Andragende, skønt man indrømmer, at mange af de afgaaede Lodser og deres efterladte ere økonomisk set overordentlig uheldigt stillede. Derfor lovede Ministeren at ville have sin Opmærksomhed henvendt paa en Forbedring af de omhandlede Pensionsforhold, naar Statens økonomiske Tilstand senere kunde tillade det. Efter dette maa Lodserne altsaa væbne sig med Taalmodighed og vente til bedre Tider.

Men jeg vil henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa, at der dog er Forhold ved Lodserierne, som kunne forbedres uden Udgift for Staten. Jeg sigter hermed til Lodserierne med ulige Deling. Hertil hører ogsaa Lodseriet paa Odense Fjord. Der er 4 Lodser, og deres Fortjeneste deles i 5 Parter. Af den 5te Part faar en gammel, afgaet Lods Halvparten, hvilket er det samme som 1,600 Kr. Desuden faar han sin almindelige Pension af Kassen, saa at han i alt har omtrent 2,000 Kr. aarlig. Det er ikke det værste — man kan sige, at det er en udmærket god Alderdomsunderstøttelse, denne Mand har —, men den anden Halvpart faar den ældste af de 4 tjenstgørende Lodser, og det, mener jeg, er uretfærdigt. Alle 4 Lodser bestille lige meget, og dog faar den ene af dem 1,600 Kr. mere end de andre, og han har kun været Lods et Aar længere end den næstældste. Gaar den ældste af, har han altsaa en Pension af 2,000 Kr., medens den næstældste maa nøjes med sine 500 Kr. fra Pensionskassen. Der menes blandt Lodserne at være Stemning for lige Deling i de Lodserier, hvor der endnu er ulige Deling, men vil Ministeren ikke gaa med dertil, vil jeg henstille til ham, at han i alt Fald ordner det saaledes, at den ene Halvpart, altsaa de 1,600 Kr., bliver delt mellem de to ældste tjenstgørende Lodser, saa at de kunne faa 800 Kr. hver. Det vilde efter min Mening være langt mere retfærdigt end det nuværende Forhold, og jeg vil med disse korte Bemærk-

ninger om denne Sag henstille til den højtærede Minister at overveje Muligheden af en Forandring i saa Henseende.

Ligesom det ærede Medlem fra Otterup (N. C. Rasmussen) vil ogsaa jeg gerne anmode den højtærede Justitsminister om at undersøge den Dommervirksomhed, som udøves af Herredsfogeden i Odense Herred i de mange Ildebrandssager, som han har at beskæftige sig med. Det kunde blandt andet gøres paa den Maade, at den højtærede Minister udbad sig Forhørsprotokollerne i disse Sager til Gennemsyn. Jeg er vis paa, at den højtærede Minister der vil træffe paa mangt og meget, som der er Anledning til at tage sig af. Det synes nemlig, som om denne Dommer er ude af Stand til at klare de Grejer, som han er sat til at varetage. Han er en gammel Mand, og han er meget lidt arbejdsdygtig. Jeg skal nævne nogle Eksempler paa den Virksomhed, som han har udfoldet derovre.

For nogen Tid siden brændte der et Par Gaarde i en By, der hedder Bregnemose i Veringe Sogn, og Herredsfogeden arresterede da en 80 Aar gammel Mand, en Skræder Jens Peter Nielsen. Denne gamle Mand blev holdt i Varetægtsfængsel i 10 Maaneder, men han vilde ikke bekende, rimeligvis fordi han intet havde at bekende. Saa lod Herredsfoged Mangor ham indlægge paa Middelfart Sindssygeanstalt som formentlig sindssyg. Men her blev den gamle Skræder snart udskreven fra med den Attest, at han var ved sine fulde Fem, og saa maatte Herredsfogeden give Slip paa Manden. Han gjorde det nødtigt, men han lod ham alligevel løbe, dog uden at ville tilkende ham nogen som helst Erstatning for den lange Tid, han havde holdt ham i Varetægtsfængsel. „Fyens Socialdemokrat“, et bekendt Bladovre paa Fyn, tog sig nu for at undersøge hele denne Sag, og vi fremskaffede et større Materiale med Oplysninger, som tyde paa, at det var ganske usandsynligt, at Skræder Nielsen skulde kunne være Gerningsmanden. Saa blev der indsendt et Andragende til Justitsministeren med Anmodning om en fornyet Undersøgelse af denne Brandsag, og jeg vil sige, at hvis denne fornyede Undersøgelse var bleven anstillet, er det ikke umuligt, at man vilde kunne have fundet den virkelig skyldige. Justitsministeren sendte Sagen til Stiftamtet, og Stiftamtet svarede, at man ikke fandt Pøje til en ny Undersøgelse. Det er for Resten Regelen, at naar vore Amtmænd